

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: 6915752@okmail.co.il

מיכל יהודה ליפקוביץ

זכרון מאיר
בני ברק

בס"ד, ערשי"ק בא תשס"ט

למע"כ ידידנו מוחתנינו כביר המעשים
למען הכלל ישראל מקורבם ונאמנם של גדולי
ישראל הי"ה הגי"ר שלמה לורינץ שליט"א.

אחדשה"י בהוקרה וברכה.

באתי בזה להשיח את אשר בלבי, הנה דבר
שפתיים אך למותר לעורר בפני מע"כ שליט"א
על האחריות המוטלת על כולם לשמור מכל
משמר על המוסד הקדוש החינוך העצמאי,
שנוסד ונהל ע"י גדולי ישראל כדי לשמור
ולהגן על חינוך דור העתיד, שהנהלה שתנהל
אותו יהיו יראי השי"ת אנשי רוח שיידעו
לעמוד בעוז נגד כל הגזירות המתחדשות מצד
פקידי משרד החינוך וכו' המנסים לכפות
עלינו את התכנים ומסגרות הלימוד.

ואת צערי אשיחה למע"כ ידידי שליט"א
אשר רואה אני כי לא רבים משכילים להבין
כל זה, ויש רבים שרואים הכרח להיות
קשורים עם משרד החינוך, ולכן בכל פעם
מוותרים ומתפשרים על עוד גזירה ועוד
כניעה, ואולי עושים זאת מחמת עול הקיום
של המוסדות המוטל עליהם, אך מציאות
הדברים כי במעשיהם מביאים לכך
שמוסדות החינוך יהיו מוכתבים על ידי
פורקי העול ממשרד החינוך.

כך זה גם בתלמודי תורה הנחשבים
למוסדות פטור, ובתכניות לימודים של בית
יעקב והסמינרים וההשתלמויות למורים
ומורות. ועוד יותר ממש"כ יש, שקשה
להעלות ולפרט בכתב...

זכרונם וזכותם של גדולי ישראל זצוק"ל
שמסרו נפש עבור הקמת וקיום המוסד
המפואר הזה שהציל רבבות מאחינו ילדי
ישראל משמד ובנו בתים כשרים לדי ולתורתו,
יעמוד לפנינו שלא ניכשל ח"ו בנתינת יד
לניהול המוסד לאנשים מתוך מחנינו
שטטשוש ובלבול הדעות פגם בהם.

הכו"ח מתוך חרדה ושברון לב על כל
הפרצות בטהרת חינוך דורות הבאים

נאום ידידי דו"ש בכט"ס

מיכל יהודה ליפקוביץ

לש"ס י"א י"ג ח' ד' כ"ט א"ש י"ב ו"ב א"ת א"ת

הקמת "מועצה לחינוך חרדי"

קץ לעצמאות החינוך התורני

הכתוב בחוק הוא לא בא למעט שום דבר,
אלא רק לרבות שאף דברים אלו רשאי שר
החינוך להחליט תוך התייעצות עם גוף
שהוא ממנה את חבריו ואם במקרה "נכשל"
במינוי ונכנס מישהו שאינו לרוח שר החינוך,
הרי הגוף הוא רק מייעץ, ואינו חייב לקבל
את דעת חברי המועצה

כמו כן עובדי המועצה יהיו עובדי משרד
החינוך לכל דבר ועניין (על כל המשמע
מכך).

ומה בתמורה? משרד החינוך יקצה תקציב
ייעודי לפעילות המועצה. פשוט עוד כמה
ג'ובים לעסקני המפלגה.

מי היה מאמין כזאת - פשוט מכירת
חיסול טוטלית של כל היקר והקדוש לנו, של
כל החינוך החרדי מגני הילדים ועד
הסמינרים. ממוסדות הפטור ועד הישיבות
הקטנות. הכל בכל מכל כל, להכפיף
לסמכותם ולהחלטתם של שר החינוך ובאי
כוחו על מינוי מנהלים ומפקחים, תוכניות
הלימודים, ועוד. תוך חובת התייעצות בלבד
עם מועצה שחברי המועצה מתמנים אך ורק
ע"י שר החינוך.

מי יגלה עפר מעיניהם של גדולי ומצוקי
ארץ שטרחו ועמלו במסירות מאין כמוה.
תוך ביזוי כבודם בכתתם רגליהם בחוץ
לארץ אצל כאלו שלא הבינו בערך הדבר,
והכל בשביל שהחינוך החרדי יהיה עצמאי
ונתון בסמכותם הבלעדית של מרנן ורבנן
גדולי התורה. האם לא יכלו בזמנו להצטרף
לחינוך הרשמי דוגמת החינוך הממלכתי דתי
בתנאים הרבה יותר טובים מהיום. ובכל זאת
לחמו בחירוף נפש על עצמאותו של החינוך
החרדי.

מי יגלה עפר מעיניו של מרן הגר"א

לאחרונה רעשה הארץ אודות המחוז
החרדי והחרמתו. והנה לפי הפרסום יוזמים
החכ"ם החרדים מיזמתם וללא שום כפייה,
חוק שמטרתו להקים מועצה לחינוך החרדי.
כשהם מגלגלים עיניים ואומרים שהם באים
להציל אותנו מ"המחוז החרדי".

ובמקום פשוט להחזיר את המצב
לקדמותו, שהרי לפי טענתם לשם כך הם
יושבים בקואליציה, באים ועושים דברים
חדשים אשר כל מי שרואה את נוסח החוק
אינו מבין מה הקשר בין ההצלה מ"המחוז
החרדי" לבין החוק.

אדרבה ואדרבה החוק בא להכפיף את כל
מוסדות החינוך החרדי העצמאי לשר החינוך
ולמשרדו, תוך חובתו של שר החינוך הוא רק
להיוועץ עם חברי מועצת החינוך, ותו לא.

ולא רק זה, אלא מינויים של חברי
המועצה עצמם נתון בידיו של שר החינוך
יהיה איזה שר שיהיה מ"שי פירון" ועד
"שולמית אלוני". אמנם לפי כללים
מסויימים, אבל ככלות הכל הוא הממנה.

גם המינוי הוא אך ורק לארבע שנים, דבר
שמצריך את כל החברים להחניף לשר כדי
שיבחר אותם מחדש.

אמנם בחוק כתוב שהחברים צריכים
להיות חרדים, אך ההגדרה "חרדים" היא
מאוד רחבה. מספיק שישלח ילדו לאחד
מגני הילדים שתחת בעלות של אחת
מהרשתות החרדיות, והרי הוא נקרא חרדי.

ומה משתמע מנוסח החוק במפורש או
ברמז: מינויים של מנהלים ומפקחים
למוסדות החינוך החרדי; תוכניות הלימודים;
דרישות ההכשרה של עובדי ההוראה; נהלי
קבלת תלמידים, וכו' וכו'.

ויותר ממה שכתוב כאן יש כאן. כי לפי

הרבנית רוטברג ע"ה ועוד כאלו כל אחת לפי דרגתה. ובחינוך הבנים כגון הרב יעקב נוימן ז"ל והרב מנחם לוי ז"ל ולהבדל"ח הרב יהושע שקלאר שליט"א הכל בהכוונתם של גדולי ישראל ללא מגע יד זרים.

פשוט מתקיימת בנו הקללה "בניך ובנותיך נתונים לעם אחר" וכתרגומו לעם חילוני. והכל נעשה ע"י גורמים חרדיים שנבחרו ע"י הציבור החרדי.

אך מי שמעייץ בנוסח החוק, פשוט ליבו מתפלץ. לא מיניה ולא מקצתיה ואפי' משל לא היה. פשוט מכירת חיסול של כל המוסדות החרדים מגני הילדים ועד הסמינרים, ממוסדות הפטור (תתי"ם) ועד ישיבות קטנות ונתנית סמכות כפי המשתמע מהחוק לשר החינוך לעשות ככל העולה על רוחו (רק תוך התייעצות עם מי שהוא עצמו ממנה מהציבור החרדי כדי שיהיה לו כסות עיניים).

פשוט אין מילים על בגידה נוראה זו. אין מילים שיכולות לבטא את גודל החרפה והביזיון של המהלך העכשווי.

להמשיך לדבר, דמעות נשפכו מעיניו. הכל עומד בסכנה, נאנח. מוסדות החינוך שלנו, התתי"ם ובתי הספר של בית יעקב - כל אלה עלולים לאבד את דיוקנם הרוחני המיוחד.

עוד סיפר מר קליין שהוא ביקר את רבנו (כנ"ל) כמה ימים לפני פטירתו. הוא התאמץ להפנות את ראשו אלי והפליט בקושי כמה מילים באידיש "שמור על החינוך העצמאי" ממשיך ומספר מר קליין יצאתי מן החדר ופרצתי בכני. ידעתי היטב כי את הדבר הזה החדיר רבנו לתוך הכרתי - שקיומה ועתידה של יהדות התורה תלויים במפעל היסוד של החינוך התורני הטהור בארצנו הקדושה.

עוד דבר חשוב החדיר בי רבנו "את יסודות החינוך קובעים אך ורק גדולי התורה, המסוגלים להכריע מהו חינוך יהודי טהור. אנחנו העסקנים והתומכים - תפקידנו אך ורק לסייע בהקמת מוסדות חינוך, בביסוסם הכספי ובשכלולם הארגוני".

ומי לא זוכר איך היה נראה הפיקוח הפנימי של החינוך העצמאי של כאלו שגדולי התורה הסכימו לפיקוחם כגון

קוטלר זצוק"ל ששלח את תלמידיו בימי בין הזמנים לאסוף כסף עבור החינוך העצמאי. והוא אמר שהחינוך העצמאי יקר לו יותר משיבת ליקווד.

מי יגלה עפר מעיניו של מרן הגרא"מ שך זצוק"ל שכולנו זוכרים איך מידי שבוע בשבוע היה עולה לירושלים לשבת בישיבת הנהלת החינוך העצמאי, להתוות את הדרך לדון בקשיים ולפתור בעיות.

הרב שלמה לורנץ ז"ל סח פעם לכותב השורות שזה היה מושכל ראשון של כל עסקן חרדי שדריסת רגל הכי קטנה של משרד החינוך במוסדות החינוך החרדי זהו הרס של כל החינוך החרדי.

וכה הוא כותב בספרו "במחיצתם" בתקופה שהממשלה רצתה להכליל את מוסדות תלמודי התורה באר"י תחת אחד הזרמים. וז"ל "וכך סיפר מר קליין אחד הנדיבים ביהדות החרדית. רבנו (מרן הגאון רבי אהרן קוטלר זצוק"ל) דיבר בלשון נרעדת: שמע אותי היטב. הולכים לגזול מאתנו את הילדים וכו' רבנו לא יכול היה

טיוטה מאושרת
(3) דרישות הכשרת עובדי הוראה.
(4) פרסום או שינוי נהלים החלים על מוסדות החינוך החרדי.
(5) קביעה או שינוי מודל התקצוב החל על מוסדות החינוך החרדי.
(6) נהלי רישוי והכרה במוסדות החינוך החרדי.
(7) נהלי רישום וקבלת תלמידים למוסדות החינוך החרדי.
(8) תהליכי ביקורת על מוסדות החינוך החרדי.
(א) במהלך שנת עבודתה הראשונה של המועצה, יבאו בפניה ולאישורה כלל נהלי משרד החינוך החלים על מוסדות החינוך החרדי.
(ב) נציג המועצה, אשר ייבחר על ידי בהתאם לקבוע בתקנון המועצה, רשאי לשבת ולהביע עמדתו בהליכים משמעותיים, שימועים, ועדות ערר והליכים מעין שיפוט, הנוגעים לניחול מוסדות החינוך החרדי, לרבות אך לא כדי למעט: ועדת ערר לפי חוק הפיקוח על בתי הספר, תשי"ט-1969, ועדת ערר לפי חוק מוסדות חינוך תרבותיים-יחודיים, התשס"ח-2008, ועדת ערר לעניין קבלת תלמידים וביצוע שימועים לנהלים ומוסדות.
(ג) המועצה רשאית להעלות כמי מנכ"ל משרד החינוך בקשה לפסילת מינויו או המשכת שירותו של מפקח על מוסדות חינוך חרדי. החלטת מנכ"ל משרד החינוך בנושא תינתן תוך נימוק מפורט.
(ה) המועצה מסומכת לזמן לשיבותיה את שר החינוך ו/או נציגו ו/או כל עובד במשרד החינוך לנתן מענה לנשאים הנוגעים לתחומי עבודתה.
(ו) המועצה רשאית למרסם מעת לעת ניירות עמדה הנוגעים לתחומי עיסוקה.
6. סדרי העבודה
(א) המועצה תקבע את סדרי עבודתה ויונייה בתקנון שיפורסם ברשומות.
(ב) חברי המועצה יכבדו במסגרת יישום סמכויותיהם את הייחודיות והשונויות של הזרמים החינוכיים השונים הפועלים במסגרת החינוך החרדי.
(ג) המועצה רשאית לפעול באמצעות ועדות מבין חבריה או בצירוף אנשים שאינם מבין חבריה. והיא תהיה רשאית לזמן בפניה כל גורם או לבקש עזרתו.
(ד) המועצה תיווץ בהתאם לנושא הטיפול עם איגודים ופורומים רלבנטיים.
7. תקציב
משרד החינוך יקצה תקציב ייעודי לפעילות המועצה, אשר יאפשר לה ולחבריה כלים מנהליים ומקצועיים לביצוע עבודתם.
8. קבלת עובדים ותנאי עבודתם
מינוי עובדי המועצה יעשו בידי המועצה ואלו יהיו עובדי משרד החינוך לכל דבר ועניין. תנאי עבודתם ושכרם של עובדי המועצה יהיו זהים לאלה של עובדי המדינה.
9. ביצוע ותקנות
שר החינוך רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצוע חוק זה.

טיוטה מאושרת
הצעת חוק מועצה לחינוך חרדי
1. הנדרות
"המועצה" - המועצה לחינוך חרדי לפי חוק זה.
"השר" - שר החינוך
"מוסדות חינוך חרדי" - מוסדות חינוך המעניקים חינוך לתלמידים מן המגזר החרדי, בין היתר, במסגרת מוסד מפור, מוסד חינוך מוכר שאינו רשמי ומוסד חינוך תרבותי-יחודי.
"מוסד מפור" - כמשמנו לפי חוק חינוך, חובה תשי"ט-1949.
"מוסד חינוך מוכר שאינו רשמי" - כמשמנו לפי חוק לימוד חובה, תשי"ט-1949 וחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג-1953.
"מוסד חינוך תרבותי יחודי" - מוסד המוכר בהתאם להוראות חוק מוסדות חינוך תרבותיים-יחודיים, התשס"ח-2008
2. המועצה לחינוך חרדי
מוקמת כזה מועצה לחינוך חרדי.
3. מינוי חברי המועצה.
(א) המועצה תמנה 18 חברים מן המגזר החרדי, אשר ילדיהם התחנכו או מתחנכים במוסדות החינוך החרדי. חברי המועצה ימונו על ידי השר באישור הממשלה, כל אחד לתקופה של ארבע שנים.
(ב) הרכב המועצה יהא כדלקמן: שני נציגי השר, נציג שר הדתות, שלושה נציגי שלושת מועצות גדולי וחכמי התורה, שלושה נציגי הרבנים הראשיים לישראל, ונציגי ארגוני המוסדות הבאים: מוסדות הפטור, מרכז החינוך העצמאי, מרכז מעיין החינוך התורני, מוסדות החינוך המוכרים שאינם רשמיים לחינוך היסודי, מוסדות חינוך תרבותיים-יחודיים, הסמינרים, מוסדות החינוך המיוחד, גני הילדים ונציג עובדי הוראה במוסדות החינוך החרדי.
(ג) מבין חברי המועצה ימונו יו"ר המועצה, ממלא מקומו וסגן יו"ר המועצה, אשר ינהלו את המועצה ויחויבו בתפקידיהם בסגב שווה בתוך תקופת כהונת המועצה.
(ד) תמנה מקומו של חבר המועצה תוך תקופת כהונתה של המועצה, יתמנה במקומו לתקופת כהונתה של אותה המועצה חבר אחר, בדרך שנקבעה למיניו של החבר שמקומו התפנה ולתקופת המינוי שנתורה.
4. ייצוגיות המועצה
השר יהיה אחראי כי מינוי נציגי המועצה יבוצע תוך שיקוף הזרמים השונים בחינוך החרדי בהתאם ליחסם המספרי במוסדות החינוך.
5. תפקידי וסמכויות המועצה
(א) השר ומנכ"ל משרדו יזעזעו במועצה בטרם ישתמשו בסמכות מן הסמכויות המסורות להם הנוגעות למוסדות החינוך החרדי, כולם או חלקם, לרבות ולא לכדי למעט בנושאים הבאים:
(1) מינוי מנהל מחוז חרדי, מינוי מנהלי אגפים רלבנטיים, מינוי חברי ועדות ערר ועודות שימוע, ומיניעיים של מפקחים ומנהלים למוסדות החינוך החרדי.
(2) תכנית הלימודים החלה על מוסדות החינוך החרדי.

עבודה זרה!

- מאמר שני בסדרה -

בתי ספר ולזרוק ילדים לרחוב, בגלל כל מיני דקויות? הרי החזו"א מדבר על נושא שאצלנו נתפס כדקויות ממש. החזו"א לא מצא באותה חוברת כפירה ומינות, עיקר הטענה של החזו"א הייתה שעצם הציטוט של קטעים מתוך ספרי המשכילים מרגילה את הנוער להתבונן עליהם בהערצה. למרות, ששמותיהם של הסופרים המשכילים הובאו רק בסוף החוברת. האם מישהו היום היה יוצא למלחמת עולם על פירצה כזו? למי יש זמן לזה? היום אנו עוברים לסדר היום על עניינים חמורים בהרבה. כאשר מפקחות של משרד החינוך מצוות על גנות להוריד מהקיר את בריאת העולם ובמקום זה לשים מדעים, בבחינת "הס שלא להזכיר שם שמים", כאשר האפיקורסים ומחטיאי הרבים ממשרד החינוך עושים בבתי החינוך שלנו כבתוך שלהם, כאשר פסיכולוגית חילונית, אפיקורסית, עומדת בפני אמהות חרדיות, נשות אברכים, בכנס רשמי של בית יעקב, ומקיא בהפניה את הגיגיה על חינוך, למי יש זמן היום להתעסק עם כמה ציטוטים עלומים באיזו חוברת, שכתובים בעילום שם, ורק בסוף החוברת מובא המקור, ומה החשש? שמא אחד הילדים ידפדף לסוף הספר, ויראה במקרה את המקורות, וזה יגרום לו להעריץ את אותם כותבים, ואז - אולי ואולי - הוא יתקרה. ועל זה לצאת למלחמת קודש, ולכתוב שורת מכתבים בווערים, ולהרעיש עולם ומלואו, ועוד לכתוב ש"יאבדו אלף בתי

ישראל שכל ישראל חרדים על דבריו בכל מקצועות התורה, הוא הוא שפסק את פסוקו באופן ברור ונחרץ - הלכה למעשה - "ואף אם יתבטל בית ספר, יאבדו אלף כיוצא בו".

לאדם מן השורה קל מאד לדבר בצורה כזו, ולזרוק מפיו את המילים "לסגור אלף בתי ספר". הוא לא מבין את המשמעות, הוא לא מבין מה זה לפתוח בית ספר, וממילא הוא לא מבין את המשמעות של לסגור בית ספר. אבל מרן זללה"ה, מלבד תורתו ויראתו, הרי הוא נשא על לוח ליבו את משא הדור, הלא הוא אשר עשה את המהפכה הגדולה בישוב החדש, ויצר דור של בני תורה - מאין ממש. הוא ידע היטב מה הפירוש לפתוח בית ספר חרדי בישוב החדש, ולהציל נפשות מרדת שחת, וממילא הוא גם ידע את המשמעות של "יאבדו אלף כיוצא בו", ודווקא הוא הוציא את אותו פסק מבהיל, יאבדו אלף בתי ספר, ולא ישתמשו בחוברת אחת פסולה.

פסק זה, הוא פסק שרחוק מאד מההבנה הרווחת אצלנו כיום. ננסה לתאר לעצמנו מה היינו אומרים על מישהו אלמוני שהיה מעז לכתוב כזה משפט על פירצה כלשהי בחינוך החרדי. "יאבדו אלף בתי ספר ואל תאבד אות אחת מן התורה". אנחנו לא היינו מבינים מה הוא רוצה. היינו ממש כועסים עליו, מה זה הקיצוניות הזו. אתה מבין מה הפירוש "לסגור אלף בתי ספר"? איך אפשר להוציא מהפה כזה דבר. לסגור

"ואף אם יתבטל בית ספר, יבטלו אלף כיוצא בו, ואל תאבד אות אחת מן התורה." - משנת מרנא החזו"א זללה"ה בענין כשרות ספרי הלימוד בחינוך החרדי

בגליון הקודם הובאו שורת מכתבים ממכתבי מרן החזו"א זללה"ה, שכתבם בסערת רוחו, בעת שיצא למערכה ארוכה אודות כשרות ספרי הלימוד במוסדות החינוך החרדיים. יצוין, כי מעטים הם עד מאד הנושאים הציבוריים שבהם יצא מרן זללה"ה למערכה כה גלויה וישירה, מערכה שהותירה בעקבותיה שורה ארוכה של מכתבים כואבים, נחרצים וחריפים במיוחד.

לא באנו במסגרת זו להקיף את אותה פרשיה ישנה על כל סעיפיה, ויתר פרטיה, כמו יתר המאבקים המרים שניהל אודות עצמאות החינוך החרדי וטהרתו, הלא הם כתובים על ספרי תולדות מרן זללה"ה. אולם, במסגרת זו ננסה לעמוד על נקודה אחת הבולטת לעין כל במכתביו של מרן זללה"ה.

באגרת מ"ו כתב מרן זללה"ה לשון חריפה ביותר בנושא זה, ומוציא פסק איום ונורא, פסק של מרן החזו"א, בדיני נפשות. וכך לשון קדשו - "ואף אם יתבטל בית ספר בשביל ביטול עבודה זרה זו, יבטלו אלף כיוצא בו, ואל תאבד אות אחת מן התורה", ומוסיף לסיום - "חבל שצריך לדבר בזה". לא מדובר בציטוט מתלהם של איזה לבלר בסערת רוחו, אלא בפסק דין של רבם של

ספר ואל תאבד אות אחת מן התורה!!!
ובכלל, אנחנו רגילים להסתכל על כל דבר באופן של "ביזנס", תועלת מול הפסד, נכון, יש פירצה, אבל "יאבדו אלף בתי ספר" בשביל זה? החזו"א כתב אגרות אלו בשנת ת"ש, פליטים מתגוללים בכל העולם ונופלים כפרי בשל בידי אנשי הקיבוצים והחינוך החילוני, דור שלם של ילדים הולכים ונכרתים, ומנגד - יהודים חרדים מתחילים לבנות בעמל רב את היסודות הראשונים של חינוך חרדי בארה"ק, כל מוסד כזה הוא הצלת נפשות ממש, האם זה הזמן להתפס לקנאות? להתפס לדקדוקים בספרי לימוד? ובכלל, מה הפירוש "יאבדו אלף בתי ספר", לשלוח אלפי ילדים לשמד בגלל טענות על חוברת כלשהי?

אבל האמת היא, שבדברי החזו"א מונח יסוד גדול. כל השיקולים של רווח מול הפסד, הם שיקולים נכונים רק כל עוד לא מדובר בסיקוף וטשטוש צורת התורה. ודאי אנחנו צריכים לדאוג לרחוקים, ודאי צריכים לנהוג בחכמה, אבל בתנאי אחד - "ומקרבן לתורה", לתורת השם, כנתינתה, כצורתה. אנחנו לא מחויבים לקרב את הבריות לתורה מסולפת, מטושטשת. כאשר בבית ספר או תלמוד תורה חרדי מלמדים קטעים מתוך ספרי מינים, גם אם טשטשו את המקורות, וכתבו אותם אי שם בסוף החוברת, כך שלכאורה נראה שהנזק הוא קטן, אך זה כבר לא "תורת השם", יש פה זיוף. וממילא - "יאבדו אלף בתי ספר, ואל תאבד אות אחת מן התורה". כי על קירוב רחוקים כזה, אנחנו לא מצוים, זה לא באחריותנו, עם תורה מסולפת אין לנו עסק. זה תורה שחסר בה אות אחת, חסר בה את האות שאומרת, שמשורר אפיקורס חוטא

ומחטיא הוא רשע, ותועבה, וצריך לשנוא אותו ולברוח מהם ומהמונם. כל העניינים של מסירת התורה, והרבצת תורה, וקירוב רחוקים לתורה, הכל קאי על התורה ההיא, שקבלנו מסיני, ועליה יש הבטחה של "כי לא תישכח", ולא על זיפים וטשטושים.

וכל זה היה כל כך פשוט אצל מרן זלה"ה, שהוא מסיים בכך ש"חבל שצריך לדבר בזה".

ומה אתנו היום? האם אצלנו גם כן "חבל שצריך לדבר בזה", או שמא "חבל שאף אחד לא מדבר בזה"?

אצלנו היום כבר אין שייכות לשפה הזו, אנחנו כבר לא מבינים את השפה. אצלנו כל דבר זה רווח והפסד, שיקולים, מערכת, אינטרסים, תקציבים, משרות, נתונים, מספרים, משרדים, תקנים, וכו' וכו'. אני באמת

ננסה לתאר לעצמנו מה היינו אומרים על מישהו אלמוני שהיה מעז לכתוב כזה משפט על פרצה כלשהי בחינוך החרדי. "יאבדו אלף בתי ספר ואל תאבד אות אחת מן התורה". אנחנו לא היינו מבינים מה הוא רוצה. היינו ממש כועסים עליו, מה זה הקיצוניות הזו. אתה מבין מה הפירוש "לסגור אלף בתי ספר"? איך אפשר להוציא מהפה כזה דבר. לסגור בתי ספר ולזרוק ילדים לרחוב, בגלל כל מיני דקויות?

מבקש מחילה, זה לא יפה ולא נעים לעמוד ולהטיח ביקורת כאילו הכותב נקי מכל זה, זה גסות ויוהרה להטיף מוסר לגדולים מהכותב, אבל האמת שכולנו באותה סירה, אנחנו קרים, קפואים, אין לנו שייכות לרגש היהודי הבסיסי, אנחנו לא נזעקים מול עקירת התורה, התרגלנו לרעיון הבלהות שהגדולים שבאויבנו שולטים על צאצאינו. אולי אם נכתוב על זה, מעל במה חשובה זו, ונעשה מזה קצת רעש, אולי נזכה קצת להתעורר. אולי.

ידוע המעשה על מרן בעל האבי עזרי זצ"ל, שהגיע אליו יהודי שהיה בבעלותו בנין מרווח, והוא היה מעוניין להקים שם ישיבה. אך מרן זצ"ל דחה את אותו אדם. תורה, אמר מרן, בונים עם מסירות נפש. לא עם בניינים. קודם כל פותחים ישיבה במסירות נפש, ואז מסתדרים איכשהו עם בניין. אבל כשמתחילים מהבנין וניגשים לפתוח ישיבה, ככה לא בונים תורה.

אנחנו היום לא קולטים את הסיפורים הללו. אצלנו הכל זה נתונים, ומספרים, ומגרשים, אנחנו מדברים על אידישקייט בשפה של פרופסורים לכלכלה. קשה לנו להבין את זה, אבל השקפת התורה האמיתית היא לא ככה. תורה זה לא תקציבים ולא בניינים, תורה זה מסירות נפש, ורוחניות, וקדושה, ואחר כך מסתדרים איכשהו עם הבעיות של המגרשים.

רבותינו זיע"א עשו הרבה בשביל החזקת תורה והקמת מקומות תורה חדשים, אבל השאלה מה הנושא, מה המבט, איך ה"שפראך" על כל העניין. אם היינו מסתכלים ככה, לא היו לנו שאלות, היה פשוט לנו שצריכים לקום ולהילחם על החדרים, והבית יעקב, והסמינרים, וכו'.

רבי אברהם יוסף לייזרזון שליט"א יו"ר החינוך העצמאי בכנס חינוכי ומרשים בדרום: נתייצב בכוחות מאוחדים להגנת עצמאות החינוך החרדי הטהור

קורא לראשי השלטון: סלקו ידיכם מהטריטוריה המקודשת של חינוך בנינו ובנותינו

הדברים פורסמו בהמודיע מיום עש"ק פרשת צו, תשע"ו

המתחדשת ומכל הסובב וההשפעות ההרסניות, השליליות, האוכלות כל חלקה טובה.

כאן המקום להביע ברכת יישר כח, לאכסניא המארחת, ר' מאיר שלמה שהוא נכס למערכת בקרית גת שמצודתו פרושה באינספור מקומות בערד, באשדוד יש לו יד ובה משקיע מדמו וחלבו ומנסיונו, והקב"ה זימן לו עוזר נאמן ומכשר כהרב זילברשטיין. יישר כחכם ותשואות חן, בשם כל המשתתפים.

איני יודע אם יש כיום בארץ, ארגון או מפעל חינוכי שניתן לראות סביב לשולחנו אישי חינוך מכל הגוונים, מכל הזרמים, מכל החוגים, מכל העדות, מכל השבטים, מכל הפלגים, זה מרנין את הלב, ומעניק השראה, זה מחזק, לראות את האחדות ואת ההרמוניה שכולם מתלכדים למטרה אחת ושותפים ליעד אחד, לחזון אחד, להבטיח את דור העתיד, להצילו מתבערת הרחוב ולחנך אותו במורשת סיני, איני חושב שיש אח ורע לאווירה הזאת, לאטמוספירה הזאת, ולא רק בהתכנסויות החגיגיות, אלא בכל יום ויום מימות השנה, וברכתי ואחולי שהאווירה החיובית הזאת תקרין ותשפיע מאתערותא דלתתא לכל היהדות החרדית שתתאחד ותתלכד שהלא 'בני אב אחד אנו', כולנו.

כלל ישראל מאז היותו לגוי מורכב משבטים. לכל שבט היה את המהלך שלו, את הדגל והנחלה שלו, את הדרך שלו ומזה נבנה כלל ישראל ומכך הורכבה הסימפוזיה האדירה למתן כבוד לד' אלוקי ישראל, כל שבט בדרכו. כך גם כאן, כל בית ספר מגיע עם בעיותיו והאתגרים שניצבים לפתחו, אבל לכולם ישנה מטרה אחת ומשותפת, לחנך את ילדי ישראל בדרך התורה והיראה ללא פסולת ותערובת כלשהי.

בהגדה של פסח נאמר 'אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה - דיינו'. עצם ההתכנסות וההתקרבות יחד, כאיש אחד בלב אחד, יש בה ברכה מעלה ותועלת רבה.

יש לי הזכות והכבוד לקדם בברכה נאמנה את צבור העוסקים במלאכת הקודש המחנכים, המלמדים והמורים, המתכנסים לסעודת ראש חודש חגיגת ומרוממת מתוך אחדות והרמוניה, בין כתלי המוסדות החשובים של החינוך העצמאי של חסידי גור בקרית גת.

פותחים בכבוד אכסניה, העיר קרית גת, אמנם אינה עיר חדשה יחסית, אולם הקריה החרדית, היא מן הכתרים והפנינות בין הערים החדשות, מתפתחת, מתעצמת ומתרחבת באוכלוסייתה החרדית, ובראש ובראשונה במוסדות תורה וחסד המבורכים, לבנים ולבנות, הנוודעים לתהילה והם פנינה וכתר במוסדות מערכת החינוך העצמאי.

ישנו מאמר יסודי שאני נוהג להזכירו רבות, וחשוב לחזור ולשוב עליו בהזדמנות זו. כאשר כלל ישראל עמד לעבור את הירדן, אמר להם הקב"ה: "והיה כי תבא אל הארץ... והיה בעברכם את הירדן אל הארץ אשר ד"א נותן לך, ולקחת לך אבנים גדולות ושדת אותם בסיד וכתבת עליהם את דברי התורה הזאת". כאשר באים לעיר חדשה, לארץ חדשה, ליישוב חדש, הדבר הראשון הדרוש מאיתנו, הוא הבטחת העתיד החינוכי התורני, של הבנים והבנות, אבנים גדולות, אריח על גבי אריח, מוסדות חינוך, עליהם יכתבו דברי התורה הזאת. זהו התנאי וזו הדרך לבנות עיר ויישוב חדש לתפארת.

היה זה רעיון מבורך לכנס את ההתאספות וההתאחדות הפעם כאן בקרית גת, בבית חינוך המשמש ומהווה דוגמא למוסדות כיצד לקרב כעין מאמר חז"ל 'כגנות עלי נהר' - אלו מלמדי תינוקות שמוציאין מלבן חכמה ובינה ודעת והשכל ומלמדין אותן לעשות רצון אביהם שבשמים' (ילקוט שמעוני פרשת בלק), מחנכים המקדישים חייהם לחנך ולגדל את השתילים הרכים, על מבועי התורה היראה והחסידות, לנתק, לבודד ולהרחיק אותם מפגעי ותחלואי סכנות התקופה והרחוב, הטכנולוגיה

כל דבר חשוב בתורה נאמר ב'הקהל' בהתכנסות ואסיפת העם, והמסר החשוב שלעניות דעתי על המחנכים בדורנו לדעת כי מלבד עצם התפקיד החינוכי היומיומי לחנך את ילדי ישראל ולהחזיר ולהשריש בהם אהבת תורה ויראת שמים, בתקופתנו ובימינו מוטלת משימה נוספת, על כל אחד ואחד מאיתנו איש איש בתפקידו, משימה שהיא צו השעה, והמשימה היא להיות 'שומרים', 'הלוויים סביב המשכן יחנו', לבל יכנסו זרים לקודש, כולנו חייבים להטות כתף ולהוסיף חיל, להיות שותפים בשמירת הקודש, בשמירת קודש הקדשים שלנו שהוא החינוך, העתיד של כלל ישראל, היסוד והשורש שעליו הכל בנוי.

מאז בריאת העולם המאבקים היו על נפש הנוער, החל מיעקב ועשיו, כאשר יעקב ענה ואמר לו 'ואנכי אתנהלה לאיטי לרגל המלאכה ולרגל הילדים', אני הולך בדרך עצמאית, איני יכול ללכת אתך, אנו נוהגים בשני מסלולים שונים. אנו עצמאיים!! איננו הולכים באותה הדרך!! יש לי את הדרך שלי ובה אצעד תמיד. גם לאחר מכן, בדור יציאת מצרים, פרעה היה מוכן כבר לשחרר את עם בני ישראל מעול השעבוד והגלות הפיזיים, אולם את הטף ביקש להשאיר ולהותיר בתוך טומאת ארץ מצרים. את העתיד רצה פרעה, וכמאמרם ז"ל 'אם אין גדיים אין תיישים', בזכות אותם הגדיים הרכים אנו קיימים, הם מגינים על התיישים, כפי המובא בעשרות מאמרי חז"ל העוסקים בזכות ובכוחם של תינוקות של בית רבן. על נכס יקר זה אנו מופקדים, את אלו הנפשות אנו מחויבים לטפח ולשמרם בחממות רוחניות מיוחדות.

בל נשכח לרגע כי מכל הכיוונים קמו עלינו לכלותינו מבחינה חינוכית. מתברר כי דבר אחד מטריד את מנוחתם וגוזל את שלוותם, גם כשהם מוכנים לבוא לקראתנו בתחומים שונים בחינוך הם ממשיכים בכל דרך להתערב. לכן, צריכים להפנים את המסר, לחדד את אשר אנו מחויבים לדעת. מסר שאינו נתון לשינויים

ואינו בגדר 'חידוש', אולם עלינו לשוב ולשנן אותו.

כתוב במדרש רבה: "אמר רבי אליעזר בן רבי שמעון: נוח לו לאדם לגדל לגיון אחד משל זיתים בגליל ולא לגדל תינוק אחד בארץ ישראל" (בראשית כ' ו') בפשוטו, כנראה הכוונה בגלל הקשיים החומריים בפרנסה, הייתה עניות והיה קושי עצום לגדל ילדים, אולם יתכן כי הכוונה העמוקה היא מהבחינה החינוכית; קשה לגדל, קשה לחנך בדור היותר גרוע אף מדור המבול בו אנו מצויים, קשה לשמר ולחנך דורות טהורים שיגדלו בדרכי אבות ובמורשתם, וצריכים סייעתא דשמיא רבה, לגדל דור העתיד בכזה עולם הסובב אותנו.

והתנאי הראשון לו זקוקים ומחויבים המחנכים והמופקדים על חינוכם של ילדי ישראל, להיותם ספוגים ביראת שמים ולשמש דוגמא עבורם בתורה ובמידות ובראש ובראשונה ביראת שמים, כך יוכלו לספוג ולינוק את החינוך הזה ואת מסורת האבות.

מורי ורבותי, מחובתנו לדעת כי מי שרשאי ומוסמך להכריע כיצד עלינו לשמור על דרך החינוך שלנו, איך להגן על ילדינו מאותה תרבות יוונית זרה, מכל אותם דברים שלא מתאימים לרוחנו הם אך ורק רבותינו גדולי ישראל. קראנו בשבועות האחרונים 'ואתה תצוה את בני' ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד'. 'ויקחו אליך' למשה רבינו ע"ה. לכאורה היו צריכים לקחת את השמן למומחה לענייני שמן, שיבדוק ויראה אם השמן הוא זך, כתית וראוי למאור. אבל כדי לדעת אם השמן הזית טהור וזך, הולכים למשה רבינו, למנהיגי ישראל, עיני העדה, הם בעיניהם החדה יודעים בדיוק מה מותר ומה אסור, במי להילחם ואיך להישמר, מה לקרב ומה לרחק, 'ויקחו אליך שמן זית'. התורה צריכה להיות נקיה מכל פסולת, תורתם של תינוקות של בית רבן עליהם נפסק 'אין מבטלין תלמוד תורה של תשב"ר אפילו לבנין בית המקדש', כי משמעות בנין בית המקדש היא ראייה בעיני בשר וגילוי כבוד מלכותו והשראת שכינתו, אבל תלמוד תורה של תשב"ר לא מבטלים. כי אי אפשר להשרות שכינה על ידי ביטול שלה. התורה והתפילה של הילדים הטהורים היא השראת שכינה, ועוד יותר גדולה מבנין בית המקדש, עליהם אתם מופקדים, ובנשמתם מבקש 'המחוז החרדי להתערב ולאף אותנו כיצד לחנך בנינו ובנותינו, ואנו קוראים להם מנהמת הלב ובתחושת האחריות סלקו ידיכם מן הקודש!!

ראו את פרי הביאושים של החינוך שלכם. תתמקדו ותתרכזו בחינוך התלמידים שלכם במערכת החינוך הממלכתית שבכל יום ויום חדשות לבקרים גדלה פגיעתם ורבה סכנתם.

הם מצהירים בכל הזדמנות שכוונתם היא "לסייע" לנו כביכול, לקדם אותנו כלשונם. גדעון סער היה הראשון שהחל במדיניות חמורה זו ואחריו הגיע פירון, ובלא שמץ של בושה מנסים גם כיום להמשיך בדרך עקלתון זו, ואנו אומרים להם בכל התקיפות, סלקו ידכם מהחינוך המקודש שלנו שאין לכם מושג והבנה בתכניו הטהורים

והנה כיום, בשנים האחרונות, לפתע פתאום חותרים הם להיות 'בעלי בתים' עלינו, ואנו אומרים להם באיזו זכות אתם מעיזים להתגרות בנו, העברתם על השמד עשרות ומאות אלפי ילדי עולים, ראו את הרחוב הקלוקל רח"ל, אתם עצמכם אינכם מחונכים וכיצד אתם מעיזים לנסות לחנך אותנו. אני מברך ומודה להשי"ת על כך שכולם במחנינו

יוזמות חדשות של משרד החינוך

לאחרונה נשלחה הזמנה רשמית למנהלות הסמינרים להשתתף בימי עיון שיעסקו ב"איכות ההכשרה של הלומדות ובחינת שנות לימודיהן בסמינר כאתגר למציאות חנוכית ומקצועית, ובמשאב לעיצוב עולמן כאימהות, כאומנות וכמורות מיומנות"

לעומד מן הצד ולמי שלא מתמצה בתוהו ובוהו שמנסים לחולל בשדה החינוך, נראית היוזמה כרעיון מדהים שיצור התייעלות והצטיינות. מורות, חברות לאותו הפורום מתכנסות יחד כדי להחכים ולהתייעל זו מזו, התועלת גדולה וחשובה, אבל האכסניה, המטריה היא מסוכנת ביותר כאשר זה מאורגן ע"י משרד החינוך, האגף להכשרת עובדי הוראה ולא ע"י גורם חרדי מוסמך, אז כל מילה שגרשמה בהזמנה, במה יעסקו ימי העיון הופכת למאיימת והרסנית.

היאך אפשר להתדיין עם משרד החינוך על עיצוב עולמן של אמהות בישראל? היאך אפשר לשמוע את דעתם של אנשי משרד החינוך מהי הכשרה חינוכית אותה כדאי להעניק לתלמידות?!

יתירה מזו, שום ועדת רבנים לא נתנה את כשרותה לנושאים ולמרצים שיהוו את הימי עיון האלה, מצד אחד אומרים גדולי התורה להתנתק מה שיותר ממשרד החינוך, וכאן מחנכות הסמינרים הולכות לאכול בסעודת "אחשורוש". וכמובן משרד החינוך אומר "אין אונס" רק לטובתכם ולשיפור החינוך הלמידה... אנו מתכוונים...

ההשתתפות בימי עיון משרדת כאילו יש מקום להידברות בנושאים חינוכיים בחסות פורקי עול לממשיכי מסורת הדורות, 3 ימים שבהם המנהלות נמצאות במסגרת מחייבת של ימי עיון ב"פנסיון" עם הרשמה ותשלום, ומשרד החינוך מסבסד, שומעות דברי הבל, ובכדי לתת הכשר מזמינים 2 רבנים שיתנו גם הם שיחה תורנית למורות, כעין הכשר ל"חזיר", היאך אפשר שלא נדאוג ממה שעלול להתרחש שמה?!

השהות יחד בתנאי הבראה, יוצרת קירבה מרובה בין אנשי משרד החינוך לצוות, כך שבמפגשים הבאים ביניהן כבר לא תהיה אותה תקיפות, שהרי בימי עיון הקודם היה קירוב לבבות, ואיך יהיה האומץ למנהלות ולמחנכות לומר לא! ל"פניות" ו"עצות טובות" ולעתים גם עם הצעה "תקציבית" של משרד החינוך?

האם כך אפשר לעצב דור. הזוהי "בית יעקב"?

עלינו לגדור את עצמינו, לא לשתף אותם ולא להשתתף עמם בכל אופן שהוא, וכפי שהגדיר זאת כ"ק האדמו"ר מויזניץ זצוק"ל "אם יגידו לנו ללמוד בבא קמא נלמד בבא בתרא".

מחנכות שעדיין איכפת להן

הצילו! אש ההשכלה בוערת

חזרתי לאחרונה לעבודת הקודש כחונך באחת המסגרות הגדולות והמפוארות והותיקות שפעלה גדולות ונצורות בארגון ומימון חונכים לילדים ובני נוער הזקוקים לכך. קודם תחילת עבודת הקודש נדרשנו להשתתף במפגש עם אחד ממפקחי הארגון להסביר את הנדרש מהחונכים.

השתתפנו כמה אברכים באותו מפגש שארך כ-20 דקות.

המסר היה אחד. חד משמעית וברור שחזר על עצמו כל הזמן. לא ללמוד עם החניך גמרא משנה וכו'. לחניך דרוש חום ואהבה זה מה שחסר לו ואת זה אתם נדרשים להשלים לו.

לפני צאתנו מהמפגש נדרשנו להתחייב להשתתף בהשתלמויות שהארגון רואה חובה להשתתף בהם.

כמדומה שאין צורך להרחיב הדיבור על הריח רע של השכלה הנוסף מדברים אלו ומי יודע לאן מידרדר ומדרדר ארגון זה את ילדי תשב"ר הק'.

*

לעצם העניין, כל העוסק בעבודת קודש זו שעדיין לא נטמא בטומאת ההשכלה ולא התעקם והתעוות על ידה, יודע בבירור שההיפך הוא הנכון.

(א) וודאי שהחניך זקוק לחום ואהבה, ודווקא דרך לימוד הגמרא עם החונך הוא מקבל כסדר ברמה המקסימלית החום ואהבה והביטחון עצמי וכדו'. החונך לא מפספס כל בדל הזדמנות תוך כדי הלימוד להחמיא לרומם לאהוב ולהאהיב להתחמם ולהתחבק עם תורתנו הקדושה.

(ב) לימוד והתרגלות בתורה הוא הנשק היחיד לעתידו של התלמיד להשאר יהודי כשר כאמרם ז"ל "תורה תבלין".

(ג) לימוד הגמרא הוא הכלי היחיד

של ילדי חיידר מותחים את רגליהם בשיעורים של התעמלות וכך מהדלת האחורית כביכול עטוף בפסוקים מכניסים את כל הרפש של הכח והגוף לילדי ישראל. אם פעם ידענו שחמש דקות זה סדר מיוחד לניצול הזמן שהיו בישיבות של אז. לצערנו היום מלמדים את הילדים בשירים (בדיסק) שלפני התרי"ג והשס"ה שומרים על הגוף. עפ"ל רח"ל.

מכאן הקריאה להורים ולמחנכים אנא שימו לב לסכנות האורבות לפתחינו. וביחד נקיים בעצמינו את ונשמרתם מאד לנפשותיכם לנפש ילדינו מהסכנות האמיתיות האורבות לפתחינו. בברכה, ח. ל. אופקים

עד מתי ינהל הכסף את חינוך צאצאינו?

לכבוד עורכי "קול החינוך הע"י" רציתי להתריע על פירצה חמורה המתרחשת בתקופה זו ממש בין כותלי התת"ם. המדובר הוא בתוכנית "היתרון הירושלמי" שעוררתם והתרעתם עליה בגיליון הקודם, שבו נכתב שהיא מתקיימת בבתי הספר לבנות, אולם אני התוודעתי לתוכנית דווקא מקיומה באחד מהתת"ם החשובים בירושלים,

להתאים את רמת הילד לבני כיתתו לשפר הישגיו ומעמדו בעיני רבו, בני כיתתו, הוריו ובני ביתו, ולקבל חום אהבה וכבוד מסביבתו בדין ולא בחסד.

הדברים פשוטים וברורים. כמה עצוב ומעליב שנצרכנו להתייחס לזה.

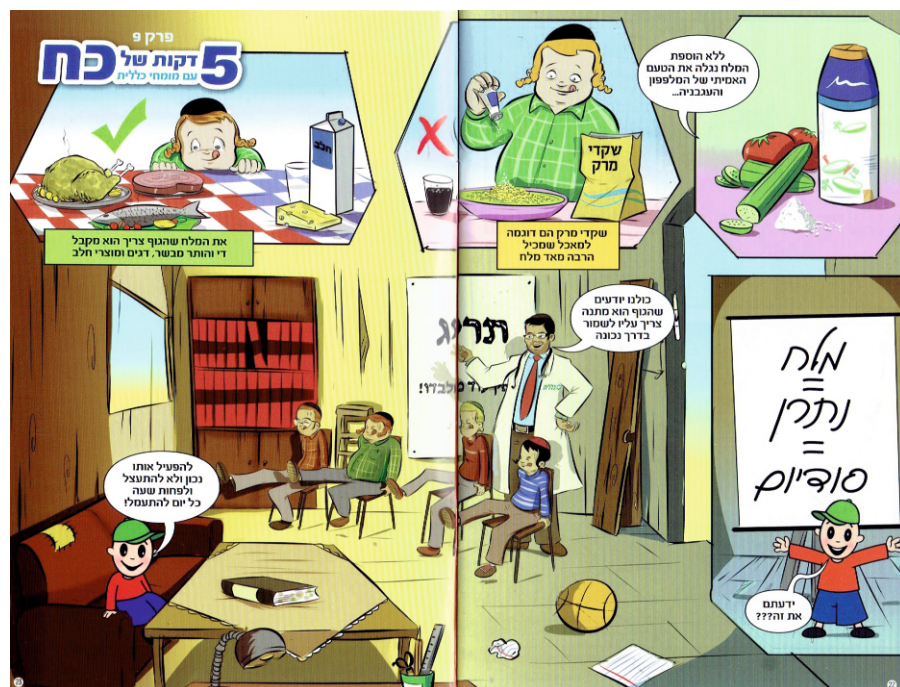
החותם בתפילה זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו מכל טומאותינו החפץ בעילום שמו

תרבות יוון במסוה של "ונשמרתם" לכבוד מערכת "קול החינוך".

שלום וברכה!

רציתי לעורר על תופעה חמורה ומדאגה: לאחרונה יוצאת סידרה של דיסקים לילדים שתוכנם עלילה כלשהיא. אינני מביע דעה על חינוכיות הסדרה... אך כנספח לדיסק יש תוספת שנקראת: "5 דקות של כח" ששם כביכול בעטיפה של "ונשמרתם" מביאים את חשיבות עשיית התעמלות לכל הפחות שעה ביום! ועוד כל מיני מושגים של סודות הטבע והבריאות וכו'. האמת שאם מישהוא חשב פעם איך יוון הצליחו לנעוץ את תרבותם: "תרבות הגוף" בעם ישראל, אז הינה התשובה: דרך סילוף המושג "ונשמרתם".

יצוין שלדיסק מצורפת חוברת ציורים

ומשם אף ישנם בידי פרטים חמורים ביותר שעדיין לא נחשפו מעל גבי גיליון חשוב זה.

ובכן, בת"ת חשוב ומפואר ביותר השוכן כבוד באחת משכונות הצפון בעיר ירושלים, נערכו בחודש האחרון 2 טיולים תמימים לכאורה, אך חמורים ביותר.

כיתות ד' וה' באותו ת"ת יצאו ליום טיול ב"מוזיאון המדע". מוזיאון המדע הינו אחד האתרים המופיעים ברשימת אתרי הסיור שבמסגרת תוכנית "היתרון הירושלמי", וכל מהותו וכן שילובו בתוכנית הנ"ל הוא להחדיר ללב הילדים הרכים ערכי אקדמיה מחקר ומדע ברוח החילונית העכורה רח"ל.

אך בזאת לא די. דברים ששמעתי מפי אחד הילדים שהשתתף בטיול הציגו בפניי את התוכנית הפסולה במלוא חומריתה. בסיומו של הסיור במוזיאון, נערכה לכלל הילדים שהשתתפו בסיור פעילות משותפת של "חשיפת דמויות נסתרות" התלויות בענק על הקיר. כל ילד הוריד חלק אחד, עד שנחשפה הדמות כולה. היו אלו דמויותיהם של: ראש הממשלה (!) נשיא המדינה (!) ואחד משרי הממשלה (!). ובכן, עיון קל במסמכי "היתרון הירושלמי" מלמד על כך שתוכנית הסיור במוזיאון המדע כוללת אף "הכרת דמויות מפורסמות"... תצילנה אוזניים משמוע!

בכיתות הגבוהות יותר, כיתות ו', נערך טיול אחר. בדפי ההודעה שנשלחו להורי הילדים בכיתות אלו לפני הטיול הוזכר רק כי ייערך להם טיול לאתר "מנהרות הכותל". ואולם, כשחזרו הילדים מהטיול התברר שהם סיירו אף באתר סמוך הנקרא "מיצג שרשרת הדורות".

"מיצג שרשרת הדורות" הינו מיצג אור קולי ייחודי ומקצועי ביותר, המציג את שרשרת הדורות של העם היהודי במשנה חילונית - ציונית. שרשרת הדורות מוצגת שם בצורה של סיפור המסופר על ידי דמות מסתורית, המתחילה את סיפור הדורות מ-אדם הראשון עד - חוזי המדינה ראשי

הציונות. ואין צורך לתאר היאך מוצגת שם יציאת מצרים והיסטוריית עם ישראל בכל הדורות במשנתם הקלוקלת ונטולת הערכים הבסיסיים ביותר. וכל זאת ללא ידיעת ההורים. עיון קל במסמכי "היתרון הירושלמי" חושף שבמסגרת התוכנית עורכים היכרות עם "שרשרת הדורות"...

תקצר היריעה מלתאר את העוולה הנוראה הטמונה בסיור באתרים שכאלו לילדים הרכים אשר מידת ההשפעה של אמצעים ויזואליים על מוחותיהם וליבם הינה עצומה, ומי יודע עד להיכן חדר הארס המר. וכל זאת על ידי מי? על ידי ידיום זדוניות העושות כבתוך שלהם בתוככי התתי"ם המקודשים של ילדי התשב"ר הטהורים. הלזה ת"ת ייקרא?

בכאב רב ש. קליין ירושלים

התתי"ם לא נועדו לשמש כקליניקות

לכבוד "קול החינוך".

בני שיחי' הינו תלמיד כיתה ה' באחד ה'חדרים' החשובים ביותר במרכז בירושלים. בחודש האחרון אירע מקרה מוזר בת"ת, וברצוני להתריע ע"כ.

בני חזר יום אחד מהת"ת, וסיפר, שבמהלך שעות הבוקר (המיועדות ללימודי קודש בלבד) נערכה בפניהם הרצאה מעניינת ביותר מפי דמות בעל חזות חרדית למחצה.

ההרצאה עסקה בענייני מאכל ובריאות, באופן שהמרצה תאר בפני הילדים בצבעים חיים סיפור אודות ילד שחשק מאוד במאכל מסוים, דמיין עליו וחפץ בו מאוד, ובסופו של דבר השיג את תאוותו ושמח עד מאוד. הסיפור מסתיים בכך שלאחמ"כ הילד נזקק לטיפול רפואי עקב כך שהאוכל היה מקולקל. בכך באו להנחיל לילדים עניינים של בריאות וזיהומים באוכל.

איני מצליח להבין איך נכנס דבר שכזה לת"ת כה חשוב, בעיניי ראיתי כמה הדבר פסול ולוקח את הילדים למחוזות רדודים ולא חינוכיים בעליל.

אבקש להתריע על כך למניעת הישנות של מקרים חמורים שכאלו. בברכה מרובה ש.י. ירושלים

תגובת המערכת

לאחרונה נודע שארגון נ.ט.ל.י. שהינו ארגון האחראי על הבריאות במוסדות התתי"ם מטעם משרד החינוך, מבקש לערוך הרצאות בנושאי בריאות בתוככי ה'חדרים'. מנהלי תתי"ם הציגו בפנינו את הפניות שהוצעו להם בסגנון הדברים שתאר האב במכתבו, וציינו בפנינו כי בשאלת גדולי תורה שליט"א נענו להצעות מוזרות אלו בשלילה גמורה. באמת מצער הדבר ש'חדרים' חשובים שכאלו נופלים בדברים שאינם מתאימים וראויים להיראות במחוזותינו.

על ההורים לעקוב ולשאול את הילדים כדי שיוכלו לעמוד בפרץ ולהודיע למנהלים שיש גבול למה שהם יכולים לעולל עם בנינו. וגם אם עיניהם נשואות להטבות כספיות ששיתוף פעולה זה מביא להם, אך תלמוד תורה אינו קליניקה ומכון לתזונה נכונה. ומה גם שכל זמורה זרה באה על חשבון העליה שלהם בלימודי קודש, הן מבחינת הזמן שנגזל מהם, והן מבחינת שת"ת זה קודש קדשים ואין להם שום רשות לחלל את יעודו. והרי הוזהרנו: אל תגעו במשיחי - אלו תשב"ר!

בהקשר לכך יש להביא את מה ששח אחד מאישי הציבור בראיון לגיליון זיכרון שי"ל במלאות השבעה למרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל (מוסף שב"ק עש"ק דברים תשע"ב), שסיפר שבניגוד לשאר מוסדות בהם התייחס מרן זצוק"ל להנהלה כבעלים של המקום לגבי קבלת הכרעות שונה הייתה דעתו בקשר לתלמודי תורה שבהם הוא נקט שהנהלה היא רק שליח של ההורים היות ועל פי ההלכה חובת האב ללמד את בנו תורה והמלמדים הם רק שליחים של ההורים. לכן, סבר מרן זצוק"ל, שמן ההכרח שהבעלים הם ההורים והנהלה הם רק שליחיהם."